

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 7 maja 2019 roku

Powód W. L. w pozwie wniesionym w dniu 23 listopada 2018 roku (data wpływu) w postępowaniu upominawczym wniósł o zapłatę od pozwanego T. G. kwoty 14 267,32 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 27 września 2014 roku do dnia zapłaty oraz kosztów sądowych w kwocie 1 941,82 złotych

W uzasadnieniu żądania pozwu strona powodowa podniosła, iż zakupiła od syndyka masy upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej wierzytelność przysługującą od pozwanego, zasądzoną nakazem zapłaty Sądu Rejonowego w Starogardzie Gdańskim z dnia 20.11.2014 r., sygn. akt I Nc 3987/14, która to należność wynika z umowy „pożyczki na co chcesz” nr (...). (k. 1-4)

W dniu 28 listopada 2018 roku Sąd Rejonowy w Nowym Sączu wydał nakaz w postępowaniu upominawczym pod sygn. akt I Nc 5220/18/18 orzekając zgodnie z żądaniem pozwu (k. 25).

Pozwany T. G. złożył sprzeciw od nakazu zapłaty wskutek którego stracił on moc. W sprzeciwie pozwany domagał się przekazania sprawy do sądu właściwego dla miejsca zamieszkania strony pozwanej, odrzucenia pozwu w całości, w przypadku braku odrzucenia - oddalenia powództwa oraz zwrotu kosztów procesu (k. 29-33).

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podniósł, że powód opiera roszczenie o należność sądową zasądzoną nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Rejonowy w Starogardzie Gdańskim z dnia 20 listopada 2014 roku, sygn. akt I Nc 3987/14. Należność ta została nabyta na podstawie umowy cesji od syndyka masy upadłości A. G., zaś powód dochodzi tego samego roszczenia, które było już przedmiotem prawomocnego orzeczenia, a roszczenie w przedmiotowej sprawie wywodzi wprost z przywołanego orzeczenia. Powód podniósł również, że powaga rzeczy osądzonej obejmuje następców prawnych stron z zakończonego postępowania. Wskazał również, że roszczenie jest przedawnione, gdyż umowa może być datowana co najwyżej na rok 2014.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Postanowieniem z dnia 20 listopada 2014 roku Sąd Rejonowy w Starogardzie Gdańskim w sprawie o sygn. akt I Nc 3987/14 zasądził od pozwanego T. G. na rzecz powoda syndyka masy upadłości (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. kwotę 14 267,32 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 września 2014 roku do dnia zapłaty tytułem należności za umowę „pożyczki na co chcesz” nr (...) oraz kwotę 2 596 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Dowód: nakaz zapłaty k. 6

Postanowieniem komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym Gdańsk-Północ umorzono postępowanie egzekucyjne z wniosku wierzyciela syndyka masy upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej przeciwko T. G. na skutek stwierdzenia częściowej bezskuteczności egzekucji.

Dowód: postanowienie komornika k. 5

W dniu 19 września 2018 roku syndyk masy upadłości (...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej zawarł z W. L. umowę sprzedaży wierzytelności, w tym wierzytelności przysługującej mu wobec W. L.. W dniu 29 października 2018 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty oraz poinformował o możliwości polubownego zakończenia sprawy.

Dowód: umowa sprzedaży k. 9-11, załącznik do umowy k. 15-17, wezwanie k. 18

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dokumentach przedstawionych przez stronę powodową. Dokumenty przedłożone przez powoda Sąd uznał za wiarygodne, co nie przesądza ich skutków prawnych.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Strona pozwana podnosiła iż powództwo podlega odrzuceniu, gdyż nakazem zapłaty z dnia 20 listopada 2014 roku Sąd Rejonowy w Starogardzie Gdańskim zasądził na rzecz poprzednika prawnego powoda należność wynikającą z umowy pożyczki.

Zarzut nie zasługiwał na uwzględnienie. W myśl art. 199 § 1 pkt 2 kpc sąd odrzuca pozew jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku lub została prawomocnie osądzona. Art. 366 kpc stanowi, że wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej tylko co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia a ponadto tylko między tymi samymi stronami. Jak wynika z ugruntowanego orzecznictwa dla przyjęcia, że pozew późniejszy wniesiony został w warunkach powagi rzeczy osądzonej musi wystąpić tożsamość żądań zawartych w obu pozwach i ich podstaw, a także tożsamość okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie. Przedmiotowa granica powagi rzeczy osądzonej, wyznaczona przez przedmiot rozstrzygnięcia sądu oraz podstawę sporu pozwala na ocenę, czy zachodzi tożsamość roszczeń, występujących w sprawie prawomocnie zakończonej i innych sprawach. Prawomocny wyrok nie stanowi przeszkody do wytoczenia powództwa między tymi samymi stronami tylko wtedy, gdy nie występuje tożsamość przedmiotu, a nadto jeżeli przedmiot powództw jest wprawdzie jednakowy, ale różne są podstawy powództw, przy czym chodzi w tym wypadku zarówno o podstawę faktyczną, jak i prawną żądania. Granica powagi rzeczy osądzonej wyznaczona jest więc przez przedmiot rozstrzygnięcia sądu oraz podstawę sporu, co pozwala na ocenę czy zachodzi tożsamość roszczeń występujących w sprawie prawomocnie zakończonej. Prawomocny wyrok nie stanowi przeszkody do wytoczenia powództwa między tymi samymi stronami, tylko wtedy gdy nie występuje tożsamość przedmiotu oraz jeżeli przedmiot powództw jest jednakowy, ale różne są podstawy powództwo zarówno donośnie podstawy faktycznej i prawnej żądania. (wyrok SA w Krakowie z dnia 14 maja 2014 roku, I ACa 328/14, uchwała SN z dnia 21 listopada 2013 roku III CZP 67/13).

Uwzględniając powyższe, w przedmiotowej sprawie nie doszło do powagi rzeczy osądzonej. W sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w Starogardzie Gdańskim po stronie powodowej występował syndyk masy upadłości (...) spółki z o.o., dochodząc od pozwanego T. G. wierzytelności wynikającej z zawartej z nim umowy „pożyczki na co chcesz”. W przedmiotowej sprawie nabywca wierzytelności W. L. dochodził od pozwanego należnego mu roszczenia, jednak nie na podstawie umowy pożyczki, lecz na podstawie umowy cesji wierzytelności, powołując się na nabycie wierzytelności zasądzonej nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Rejonowy w Starogardzie Gdańskim. Z powyższego wynika, że nie było podstaw do odrzucenia pozwu, gdyż w przedmiotowej sprawie nie zaistniała tożsamość podmiotowa, gdyż nakaz zapłaty z dnia 20 listopada 2014 roku został wydany wobec innego podmiotu tj. syndyka masy upadłości (...) spółki z o.o., zaś w niniejszej sprawie stroną powodową jest W. L.. Brak również tożsamości przedmiotowej, gdyż inna była podstawa żądania roszczenia. W niniejszym postępowaniu powód dochodził roszczenia na podstawie nakazu zapłaty z dnia 20 listopada 2014 roku, powołując się na zawartą umowę cesji wierzytelności z dnia 19 września 2018 roku, nie zaś na umowę pożyczki. Wskazać należy, że powodowi przysługiwały dwie drogi celem uzyskania należnej mu wierzytelności. Jedną z nich przewiduje art. 788 kpc, zgodnie z którym w razie przejścia uprawnienia po powstaniu tytułu egzekucyjnego sąd nada klauzulę wykonalności na rzecz tej osoby, gdy przejście to będzie wykazane dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym. Równocześnie powód mógł alternatywnie wystąpić na drogę sądową, gdyż jak sąd wskazał powyżej w niniejszej sprawie brak jest podstaw do stwierdzenia powagi rzeczy osądzonej między stronami postępowania. Nie zostało wykazane by powód uzyskał tytuł wykonawczy w postaci klauzuli wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnień na nowego wierzyciela.

Na uwzględnienie nie zasługuje także zarzut pozwanego odnośnie przedawnienia roszczenia. Zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Zgodnie z art. 125 k.c. roszczenia stwierdzone prawomocnym tytułem wykonawczym przedawniają się z upływem lat sześciu. Nakaz

zapłaty w niniejszej sprawie został wydany 20 listopada 2014 roku. Wobec pozwanego prowadzone było postępowanie egzekucyjne, które postanowieniem z dnia 30 grudnia 2016 roku zostało umorzone z powodu częściowo bezskutecznej egzekucji. Z dniem wszczęcia postępowania egzekucyjnego bieg terminu przedawnienia został przerwany, zaś po jego umorzeniu zaczął biec na nowo stosowanie do treści art. 124 § 1 kc. W związku z powyższym przedawnienie roszczenia nie nastąpiło.

Mając powyższe na uwadze sąd w pkt I sąd odmówił odrzucenia pozwu, uwzględniając treść przepisów w art. 199 § 1 pkt 2 kpc i art. 202 kpc.

W punkcie II wyroku Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 16 209, 14 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 14 267,32 zł od dnia 27 września 2014 roku, zgodnie z art. 359 § 2 kc.

W pkt III wyroku Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda W. L. kwotę 3 917 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu na co składają się opłata od pozwu w kwocie 300 zł, opłata od pełnomocnika w kwocie 17 zł oraz wynagrodzenie za pełnomocnika w kwocie 3600 zł na podstawie § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015 poz. 1800 ze zm.)

ZARZĄDZENIE

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)